

Sygnatura akt VI Ka 308/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **23 maja 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Kamil Koczur

przy udziale Dariusza Piaseckiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.del. do Prokuratury Rejonowej G. w G.
po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r.

sprawy **B. J.** ur. (...) w G.

syna E. i K.

oskarżonego z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 17 stycznia 2017 r. sygnatura akt III K 592/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 440 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Sygn. akt VI Ka 308/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 23 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 17 stycznia 2017r., w sprawie o sygn. III K 592/16, uznał oskarżonego B. J. za winnego popełnienia czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przypisanym mu przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 1.444,75 złotych oraz zasądził na rzecz Skarbu Państwa stosowne koszty sądowe.

Od niniejszego wyroku apelację wywiódł oskarżony, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a polegający na stwierdzeniu, że oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo mimo poważnych wątpliwości w tym względzie wynikających z zeznań świadków oraz zebranego materiału dowodowego. W uzasadnieniu wskazał na błędy natury zasadniczej w określeniu wysokości jego dochodów, a także braku udokumentowania przez niego zakupu gotówkowego laptopa, podczas gdy złożył on do akt sprawy paragon z tejże transakcji.

Stawiając takie zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Analizując wyrok pod kątem zarzutów zawartych w osobistej apelacji oskarżonego stwierdzić należy, że w następstwie jej wywiedzenia konieczne stało się sięgnięcie po przepis art. 440 kpk i uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w związku z naruszeniem prawa oskarżonego do obrony (art. 6 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk).

Choć niewyartykułowany wprost, zarzut ten, odczytany wraz z uzasadnieniem wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, w połączeniu z treścią zapisu znajdującego się w protokole rozprawy głównej z dnia 17 stycznia 2017r., a dotyczącego godzin jej rozpoczęcia i zakończenia (k. 29), oraz pisma oskarżonego z dnia 13 stycznia 2017r. o odroczenie terminu rozprawy i usprawiedliwienie jego nieobecności (k. 32) wraz z wykonaną kserokopią polecenia wyjazdu służbowego (k. 33), należy jednoznacznie określić jako naruszenie art. 6 kpk, stanowiące względną przyczynę odwoławczą z art. 438 pkt 2 kpk, która miała wpływ na treść wyroku.

Odnosząc się do sytuacji procesowej jaka zaistniała przed otwarciem i zamknięciem przewodu sądowego w sprawie, a ma to znaczenie dla oceny zarzutu, przytoczyć należy fakty wynikające z akt sprawy.

Otóż na terminie rozprawy w dniu 15 listopada 2016r., po otwarciu przewodu sądowego, przesłuchaniu oskarżonego i świadków, odroczone rozprawę do dnia 17 stycznia 2017r., godz. 11.00 do 12.00, o czym poinformowano obecnego oskarżonego. W tymże dniu o godz. 11.00 wywołano sprawę i pod nieobecność oskarżonego przeprowadzono dowód z dokumentów, zamknięto przewód sądowy i ogłoszono wyrok. Rozprawa zakończyła się o godz. 12.00.

Tymczasem tego samego dnia o godz. 8.15 do Sądu Rejonowego w Gliwicach, do biura podawczego, wpłynęło nadane pocztą w dniu 13 stycznia 2017r. pismo od oskarżonego – stanowiące wniosek o odroczenie terminu rozprawy wyznaczonej na dzień 17 stycznia 2017r. wraz z usprawiedliwieniem nieobecności. Pismo to, mimo wystarczającego czasu do przekazania go przez biuro podawcze wydziałowi karnemu, zostało przedłożone sędziemu referentowi dopiero o godz. 13.00, kiedy to już zakończono rozprawę i ogłoszono wyrok pod nieobecność oskarżonego.

W tej sytuacji, choć procedowanie Sądu Rejonowego na moment prowadzenia rozprawy i ogłaszania wyroku było prawidłowe, Sąd Rejonowy bowiem nie dysponował w tym czasie zasadnym wnioskiem oskarżonego o odroczenie terminu rozprawy, to jednak trzeba stwierdzić, iż oskarżony dochował wszelkiej staranności składając wniosek o odroczenie rozprawy. Tylko ewidentne zaniedbanie i uchybienie w wykonywaniu obowiązków przez pracownika biura podawczego Sądu, który nie dostarczył w dniu wyznaczonej rozprawy, w godzinach rannych, do Wydziału Karnego pisma oskarżonego, by zapewnić możliwość niezwłocznego złożenia przedmiotowego pisma sędziemu, spowodowały negatywne konsekwencje dla oskarżonego. Wszak oskarżony ma prawo w rzetelnym procesie podejmować poprzez własne, osobiste działania swojej obrony, nadto samo złożenie wniosku o odroczenie rozprawy wraz z wnioskiem o usprawiedliwienie nieobecności należy odczytywać jako jego wolę udziału w rozprawie, zwłaszcza gdy ta zmierza ku końcowi i wydaniu wyroku.

Zatem oskarżony został pozbawiony prawa zabrania głosu we własnej sprawie, z tego prawa sam nie zrezygnował, gdyż nieobecność na rozprawie w dniu 17 stycznia 2017r. była usprawiedliwiona, zatem oskarżony wykazał skuteczność żądania odroczenia terminu rozprawy.

Powyższe uchybienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku w stosunku do B. J., niezależnie od siły i zasadności argumentów zawartych w osobistej jego apelacji, formułującej zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. Ocena zasadności i trafności tego zarzutu rysowała się w niniejszym postępowaniu jako przedwczesna.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie z zachowaniem reguł określających zasady i przebieg procesu karnego, bacząc na konieczność zachowania gwarancji przysługujących stronom. Będzie zatem zobowiązany przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie dowodów istotnych dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie i odpowiedzialności oskarżonego, przesłucha oskarżonego oraz przeprowadzi dowód z

zawnioskowanych świadków oraz zgromadzonych dokumentów. Nadto, w razie ewentualnej wyłaniającej się potrzeby bezpośredniego przeprowadzenia dalszych osób, podejmie w tym zakresie stosowną decyzję procesową.

Z uwagi na wszystkie powyższe uwagi i ustalenia Sąd odwoławczy, nie przesądzając w niczym przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania.